

je igranje bilo v obče izvrstno. Lepo je končal ta večer. Z zadoščenjem smo zapustili dvorano. Upamo, da bode drugokrat zopet tako, le v igrah želimo kake spremembe, namreč nekaj poljudnega.

Iz Maribora. (Izseljevanje.) Kaj imajo naši Štajarci, ki se v Brazilijo selijo, pričakovati, razvidi se iz pisma rojenega Amerikanca, ki smo ga nalašč v tem oziru pismeno vprašali. Njegov odgovor je, se ve, da celo kaj drugega, kakor so zmotljive obljube Udinskega črnega agenta, ki še zmiraj svoje tipalnice na lepo Štajarsko potiska, češ, tu so ljudje najbolj puhle pameti. Takim je treba le krasne obljube delati, pa se že vdajo. Vrata pokažite takim, ki vam pridejo Brazilije in njenih denarjev priporočati! Če to ne izda, pa jim pokažite leskovic, boljšega taki ljudje pač niso vredni. Amerikan pa nam piše: »... Kar vaše izseljence zadeva, bode se pač redkokateremu njegovo upanje vresničilo, če misli, da mu bode tu boljše slo, kakor pri vas. Kako je v Braziliji, pa je težko popisovati. Res je še v Ameriki dosti zemlje puste, pa bi kruha še za dosti ljudi rodila. Ona se tudi še dobi po nizki ceni, toda vse to zahteva denar in zraven je potrebna živina in orodje mora k redu biti, pa se ve, da tudi kako stanovanje, naj bode še tako priprosto. Vse to pa stane veliko truda in denarja. Kdor ima torej kaj denarja in krepke roke, more se tudi zdaj do kakovšne blagostanosti se povzdigniti. V mestih pa je prav malo dela najti, posebno za novopriselcnike, zakaj dovolj dosti jih je tu ter brez dela blodijo okoli. Zbrihtani Amerikan si namreč za vsako delo izmisli mašino, ki mu dosti človeških rok nadomestuje. Res čuditi se moramo, koliko se ravno v toti reči pri nas dosegne le za to, da se vsegamo gočeni denar zadobi ali ohrani. — Želim vam vse dobro in vas spoštljivo pozdravim ter ostanem vaš prijatelj z vsem spoštovanjem vdan
S...d...t.«

Iz Jarenine. (Pri občnem zboru) kmečkega bralnega društva v Jarenini so bili 25. marcija t. l. izvoljeni v odbor: Leopold Zupanič je predsednik, Jakob Rošker pa podpredsednik; Frančišek Jančič je tajnik; Ignacij Zupanič pa blagajnik; Frančišek Platejs je odbornik; Janez Sekol in Martin Cvilak pa sta namestna odbornika. Kmečkemu bralnemu društvu pa je daroval Janez Gornik, do 1. aprila c. kr. cestnar v Leitersbergu, sedaj pa v Lebringu, 56 knjig, za katere mu izreka najpristrčnejšo zahvalo
Odbor.

Iz Negove. (Opiraje) se na § 19. tisk. zakona želim, da javite sledečo bitstveno popravko: Nek dopisnik iz Negove, s podpisom »Negovčan« je v »Slov. Gosp.« št. 11 z dne 16. t. m. str. 86 rekel: »Drugič pa bržkone obelodanim moral: žalostno prikazen o naši novodobni (ne Negovski več), ampak o Berolinski soli!« Odločno izrekam: Ni res, da bi bila naša šola »Berolinska«, ampak ona je vseskozi Avstrijska, postavna, lojalna (sic) in patriotska; tudi strogo krščanska je. Bog, da bi povsod in vse tako bilo! Ako treba, dokazalo se bode to pred sodnijo.*)

Radoslav Dragotin Budna,
nadučitelj in šolski vodja.

Iz Pilštanja. (Požar.) Na cvetno nedeljo zvečer po osmi uri je nastal v gostilni g. Bestelaka ogenj, ki je hišo in hlev v kratkem času uničil. Strah je vse tržane gnal na gorišče. Malo kje je ogenj tako nevaren, kakor pri nas, ker na našem bregu vode pomanjkuje. Prihitela je res Kozjanska požarna bramba čudno naglo in si je z domačimi farani, ki so od vseh stranij pri-

vreli nesrečnežem na pomoč, veliko prizadevala, za kar ji vsi tržanje srčno zahvalo izrekajo, a kljubu vsemu temu bi se bil lahko čez noč celi trg v razvaline spremenil, če nas ne bi bil ljubi Bog tako dobrotljivo vetra obvaroval. V največji nevarnosti je bil skedenj gosp. Schmidta, ki je od pogorelega hleva komaj 1 m oddaljen, in vendar nepoškodovan ostal in pa tudi druge hiše, ki so slamo in s škodljivimi krite! Hvala toraj Bogu, da se nas je usmilil!

Politični ogled.

Avstrijske dežele.

Dunaj. Svitli cesar so poklicali eksc. dr. Franca Smolka in grofa Karla Kinsky v gosposko hišo drž. zbora. Po takem torej dr. Smolka ne stopi popolnoma iz političnega življenja. — Vlada prevdarja, ne kaže-li, da se državni proračun začne vsako leto še le od dne 1. julija, ne pa, kakor doslej, z novim letom. Tako ga utegne drž. zbor vselej v pravem času dognati, ne pa, kakor je sedaj, še le potem, ko že premine vsaj četrt leta. — Pri c. kr. pešpolkih dobi vsaka stotnija po devet mož več, kakor jih je imela doslej. Pri 25 polkih se je to že zgodilo, pri drugih pa se zgodi še letos, ali vsaj prihodnje leto.

Štajarsko. Našim liberalnim Nemcem se godi predobro, zato pa jim raste greben in radi bi tudi svoje konservativne rojake spravili pod-se, češ, da bode potem kmalu vsa dežela naša — edina ter nemška. Drž. glavar, grof Wurmbrand cika zato nekaj na konservativno stran, pač ne zato, ker je konservativec, ampak zato, da potegne nemške konservativce na-se in jih tako nazadnje vpše v nemški koš, da se v njem zgubijo v liberalizmu, če se jim to hoče ali noče! Ali mu gredo na limanice? — Graški obrtniki želé, da se osnuje zaveza vseh obrtnih združenj v Gradci; v njej bilo bi lažje delo za skupne koristi. Resnica, naj bi le ne bilo za tako zavezo treba tudi plačila.

Koroško. Pokojnemu knezoškofu P. Funderju postavijo v maji spomenik in sicer v Grebinji, njegovem rojstnem kraju. — V Winklernu so imeli šolarji javni ples in sicer sredi posta. Lica so jim neki kar žarela od veselja in nemški listi nimajo besede za grajo, še celo šolska gosposka zavija se — v molčanje. To so vam lepe reči! — V Pliberku je zgorelo 35 hiš in 13 gospodarskih poslopij. Najhuje je zadelo uboge delalce v rudnikih, cerkev, šolo in župnišče ni trpelo škode.

Kranjsko. Dne 1. aprila je »Slov. Narod« izpolnil svoje 25. leto ter je izšel ta dan v posebni, slovesni obleki. Kakor je znano, tekla mu je zibelka v Mariboru. — V Ljubljani se zida se hiša za gluhoneme in slepe reve. Stroški za poslopje stejo se na 150.000 fl. in prostora bi bilo za kacic 100 rev. Vodstvo pa dobi v zavodu duhovščina, kar bode le na korist zavodu. — V Kočevju postavi premogovska družba iz Trbovelj 14 hiš za delalce, ki stojé v službi te družbe.

Primorsko. V Gorici so dobili za veliko noč omnibuse t. j. velike vozove za 36 ljudi; v njih se vozi človek za mali denar na vse kraje mesta, po leti pa neki tudi iz Gorice v Gratež, kjer so morske kopeli. — Lah bi radi v Trstu imeli laško vseučilišče, vlada jim še doslej ne mara ustreči, kajti za tako učilišče ni prave potrebe, pač pa veliko nevarnosti, ker bi prišlo še potem več laških uradnikov in v take službe, kjer bi bili domačim na kvar. Slovenci so zato zoper laško vseučilišče in po vsej pravici.

Hrvaško. V Reki imajo hrv. gimnazijo, ali ona

*) Akoravno nas § 19 ne veže, tega popravka vsprejeti, vendar mu damo prostor v listu, naj si bralec sam napravi sodbo o njem. Narobe pa dela g. nadučitelj, da odlaga svoje dokaze do pred sodnijo, kajti sodnija ima drugih opravkov dovolje, za njegove dokaze, težko, če mara, pač pa pričakuje bralec od g. nadučitelja dokazov — za njegov popravek.

je madjarski vladi na poti ter se neki preseli v Šušak ali Senj, v Reki pa ostane samo laško-madjarska. — Na Hrvaškem se snuje neki nova politična stranka t. j. nemška. Bolje bi njej stalo ime: judovska stranka, kajti pravih Nemcev ni, pač pa govorijo judje ondi najrajši nemški.

Ogersko. Znano je, da cesarja še letos ni bilo v ogersko »glavno in prestolno mesto«, bahate Madjare pa to boli in bi radi, da pride svitli cesar zopet tje. Dobro, toda gospóda naj se obnaša drugače, viteško ne pa divjaško, kakor lani o vseh svetih! — Eötvös, vodja skrajne levice v drž. zboru, poda se v Turin — h Kosuthu. Nerazumljivo zaslepljenje!

Vunanje države.

Rim. Kardinal rimske cerkve, Ahil Apolloni je umrl v ponedeljek po veliki noči v 70. letu svoje dobe. — Romarjev je bilo v zadnjem tednu sila veliko a sv. oče Leon XIII. niso mogli vseh vsprejeti: kako pa bi bilo to tudi mogoče! Slov. romarji pridejo pred sv. očeta dne 15. aprila.

Italija. Kedar dojde nemški cesar v Rim, priredi mu kralj Umberto veliko vojaško ogledovanje ali revue. Se ve, da taki junaki, kakor so nemški ali avstrijski, niso laški vojaki. Po vrhu pa še tako ogledovanje stane denarja, veliko denarja, odkod ga naj vlada jemlje! — Knez Sciarra je prodal drage podobe, svojo lastnino in vendar ga je sedaj obsodila sodnija, da plača milijon lir v drž. blaginjo za to, češ, da je prodal zaklad države. Tudi taka sodba je mogoča le v »blaženi Italiji.

Francija. Kdo ima voljo biti za ministra? Tako kliče predsednik republike, Sadi-Carnot, že osem dnij in ponudil je to čast že večim možem, ali doslej še zastoni. Težko pa je tudi v tej republiki biti za ministra, saj nihče več ne uboga, nihče ne spoštuje ni oblasti, ni postave. V takem neredu je sedaj republika, ki se pri naših liberalcih toliko oboževa.

Anglija. Zoper načrt irske ustave se ščuje po vsej državi, celo ženske so zoper njo. Na hvalo pa lahko rečemo, da se lord Gladstone drži v tej reči vrlo in ni še nemogoče, da zmaga. Tembolj bode pa potem ubogo irsko ljudstvo veselo ustave.

Nemčija. Knez Bismarck je obhajal dne 1. aprila svoj 78 rojstni dan in torej je prišlo kaci 3000 Holsteincev k njemu, da mu častita ali more biti le demonstira zoper to, da cesar ne mara več za Bismarcka. — Volilna pravica se razširi in dobijo pravico tudi taki, ki je doslej niso imeli. Nekaterim poslancem pa to ni po volji in tudi v gosposki hiši v Berlinu ima postava veliko nasprotnikov. Katol. osredje je edino in vse za to postavo.

Rusija. Carska rodbina prebiva sedaj v Jalti. V politiki se približuje ruska vlada Nemcem in je posebno carevič za to, da se izvrši sporazumjenje med obema državama. Čemu bi si bili nasprotnici? To je resnica, da nimate uzroka, spravite se torej lahko, ako le hočete.

Bolgarija. Poroka kneza Ferdinanda bode v tej polovici meseca in je dvorec za kneginjo že sestavljen. Kneginja dobi neki od sv. očeta Leona XIII. »zlato rožo«.

Srbija. Volitve za skupščino so bile liberalcem sicer poprek ugodne, toda prav jih le-ti niso veselili. To se vidi iz tega, da se liberalno ministerstvo ruši in minister za ministrom jemlje slovo, češ, da si ne upa pred novo skupščino. Mlad kralj, pod varuhi, ni najboljše naprava!

Turčija. Sedanji sultan ima veliko spoštovanje do sv. očeta v Rimu in torej tudi do katoliške cerkve. Vsled tega dovoli rad, če se kje postavi cerkev ali šola

katoliška. — V zadnjem času je nastalo več novih šol, čisto katoliških v Armeniji.

Afrika. V Egiptu bi se radi iznebili angleskih vojakov, toda doslej je bilo še vse zastoni. Kjer ima Anglež svojo nogo, od ondot ga človek ne premakne zlepa.

Amerika. Bode-li razstava v Chicagu odprta tudi o nedeljah, o tem se pričakajo sedaj oblasti. Po ameriških ustavah bi ne bila odprta, premišluje pa se vendar-le že tudi v Ameriki, ne kaže-li je odpreti tudi v nedeljo, kajti veliko ljudi pride k razstavi in ne more ondi dolgo ostati: njim bi bilo prav, če si razstavo ogledajo že tudi v nedeljo, da morejo poprej oditi.

Za poduk in kratek čas.

Smrtni angelj na zemlji.

Pravljica, poslov. Fr. Fr.

»Mama, zakaj umrjejo ljudje razne starosti?« Tako je vprašala mala hčerka svojo mater med potjo, ko ste se vračali iz pokopališča domu. »Hočem ti povedati prigodbo, Jelika, reče mati, da boš vedela«. Deklica vesela, da bode slišala zopet zanimivo prigodbo od matere, vsede se na stolec materi k nogam, ter vestno posluša sledečo prigodbo:

Čez pol stoletja po stvarjenju sveta, poklical je Bog enega izmed angeljev pred svoj prestol. Angelj pride, prikloni se sedemkrat globoko pred Gospodom, kateri mu takole govori: »Vstvaril sem ljudi in dal sem njim zemljo za prebivališče, da se na njej pripravljajo, enkrat tukaj v nebesih meni služiti in z menoj se veseliti. Zapovem ti, podaj se na zemljo, poišči ljudi, kateri so voljni, trudapolno zemeljsko življenje z nebeskim veseljem zameniti. Vse tiste poljubi rahlo na čelo in jih pripelji k meni: vsaki dan najmanj sto!«. Ko je Bog to izgovoril, prikloni se angelj zopet sedemkrat globoko, ter se poda na zemljo, vesel naloge, katero mu je Bog izročil, ker bil je zagotovo prepričan, kako se ga bodo ljudje na zemlji razveselili, ker njih bode rešil zemeljskega trpljenja, ter ga z veseljem spremljali v nebeski raj.

Bilo jo zgodaj v jutru, ko angelj dospe na zemljo, Prvi človek, katerega je srečal, bil je mladi kmet na polju, s koso na rami. Pel si je vesel jutranjo pesem. Smrtni angelj ga pozdravi in se mu pridruži, ter mu pripoveduje, zakaj ga je Bog na zemljo poslal. Vpraša ga tudi, ako bi voljen bil iti z njim v nebo. »O ne, zdaj še ne, mogoče pozneje«, odgovori mu kmet, »sem še le dve leti oženjen, imam ljubo ženo in zdravega čvrstega sinka doma, katerimi dela veliko veselja. Tudi je pri nas na zemlji tako lepo in veselo. Le poglej obilo rožic po travnikih, lepših gotovo v nebesih nimate. Jaz ne grem s teboj, in ti tudi svetujem, da ne hodiš k mladim, veselim ljudem, temuč obiskuj stare in žalostne: takih bodeš zadosti našel tukaj v vasi, oni bodo z veseljem sprejeli tvoje povabilo. Meni tedaj ne zameri; želim ti dosta sreče«. Smrtni angelj se je nad kmetovim odločnim odklonom začudil. Sklenil pa je držati se kmetovega sveta, ter se poda v vas.

Pri prvi hiši najde starega moža, kateri je že komaj hodil. Angelj stopi k njemu ter mu reče: »Mož, star si in onemogel, gotovo te ne veseli več na zemlji prebivati. Pojdi z menoj, peljem te v nebesa, kjer ni truda ne bridkosti«. Stari mož zmaje z glavo. »Ne«, reče, »zdaj še ne. Godi se mi prav dobro. Moj sin — katerega si gotovo srečal — me ljubi, mi streže in stori vse, kar mi sree poželi. Še le mojega vnuka bi moral ti videti! Kadar se z njim igram in zabavam,